



עמ"ת 58071/06/22 - יימצ'או אקלילו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 58071-06-22 (עציר)
תיק חיצוני: 289916/2022

בפני
העורר
כבוד השופט אוהד גורדון
יימצ'או אקלילו
על-ידי ב"כ עו"ד ל' זקן
נגד
המשיבה
מדינת ישראל על-ידי תביעות ירושלים

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום (השופט ח' פס) מיום 26.6.22.

1. העורר הועמד לדין בטענה שביצע עבירות של איומים על עובדת שירות התעסוקה ועל שוטרים, ובגין החזקת סכין.

2. במסגרת דיון ראשון בבקשה למעצרו עד לתום ההליכים, דחה בית המשפט לבקשת ההגנה את המשך הדיון לצורך לימוד החומר. בית המשפט הורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת, והוסיף והורה לפסיכיאטר המחוזי לערוך חוות דעת בעניינו של העורר וזאת בתנאי אשפוז לפי שיקול דעתו של הפסיכיאטר המחוזי ובהתאם לסעיף 16א לחוק טיפול בחולי נפש, תשנ"א-1991 (להלן: "החוק"). דיון המשך נקבע ליום 29.6.22.

3. העורר, כך בתמצית, סבור שלא נדרש להורות על מעצרו בתנאי אשפוז וזאת משום שהפסיכיאטר המחוזי הוציא בעניינו הוראת אשפוז "אזרחית", לפי סעיף 9 לחוק. לטענתו ההוראה האחרונה מייתרת את הצורך במעצר וכך נהוג בבתי המשפט.

4. לאחר בחינה, איני סבור שיש להידרש לערר. המדובר ב"ערר ביניים": ערר המוגש בעיצומו (וכאן, בתחילתו) של הדיון בערכאה הדיונית בבקשת המעצר, טרם הכרעה סופית.

הגם שניתן להגישו, ההידרשות לערר ממין זה לרבות קיום דיון בו מסורה לשיקול דעת בית המשפט ותיעשה במקרים חריגים בלבד. זאת, משום שהמצב הראוי הוא לאפשר לערכאה הדיונית לסיים את מלאכתה. בין היתר, נשענת הלכה זו על הרצון לייחד את הביקורת השיפוטית למצב דברים שלם, ועל שיקולים מעשיים של יעילות הדיון. חריגים לכך ייתכנו במקרים מובהקים כגון טעות ברורה בהחלטה (למשל בש"פ 371/15 **בלעום נ' מדינת ישראל** (19.1.15), בש"פ 3771/17 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (9.5.17), בש"פ 6661/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (21.9.18)).

5. הערר שלפני אינו ממין החריגים המצדיקים הידרשות ל"ערר ביניים". פרק הזמן שעד לדיון ההמשך בערכאה הדיונית קצר - הוא קבוע לעוד יומיים בלבד, והנפקות המעשית של טענות העורר לתקופה זו היא



מינימלית, משבית המשפט הורה על אשפוזו במוסד רפואי ("כפר שאול") לצורך הבדיקה וגם לשיטתו עליו לשהות באשפוז מכוח ההוראה "האזרחית".

6. עוד אין מדובר ב"טעות בולטת" בהחלטה: העורר אינו טוען כי בית המשפט נעדר סמכות להורות על מעצר בתנאי אשפוז אלא כי הדבר מיותר וסותר את הנוהג - ואכן, הסמכויות לפי סעיף 16 לחוק (ועצם הליך המעצר), אשר שואבות מן ההליך הפלילי, לא נשללו מקום בו קיים צו מקביל לפי סעיף 9 שהוא שונה במהותו, הוגבל בזמן (עד עשרה ימים) ועשוי להתבטל שלא בהחלטת בית המשפט.

7. בנסיבות אלה אין להידרש לערר, ואני מורה על מחיקתו.

8. המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשפ"ב, 27 יוני 2022, בהעדר הצדדים.